

κα / κα δουλεμένον καὶ ἀνοικοκύρευτον νὰ πριβάρουται ἀπὸ μέσαν θεωρώντας τον  
 δύο κανλοὶ γεωρ / γοὶ εἶδὲ πάλι καὶ εἶναι καλὰ καμωμένον καὶ καλὰ νοικοκυρε-  
 μένον νὰ τῶχουν καὶ αὐτοὶν καὶ τὰ παιδίαν / τος αἰῶνος αἰώνου καὶ εἰς τὴν νιτράδα  
 ὅπου ἤθελε ξαπεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς τόσον εἰς τὴν χει / μωνικὴν ὥσάν καὶ εἰς  
 τὴν καλοκαιρινὴ νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσην ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν ἔν / κανος  
 καὶ τὴν μπάρτη τοῦ νοικοκυροῦν νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ κοπιαστάδες νὰ τὴν φέρνου  
 εἰς τὸ σπῖτιν τῶ / νοικοκυρῶν μὲ ὁξοδὲς τος οἱ κουντουβερνάροι καὶ νὰ παίρνου πάντα  
 θέλημα εἰς τὸ θέρος καὶ εἰς τὸ ἀλώνι / καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος  
 παντικίου βάζου καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γρά / φουν ὑπὸ χειρὸς τος  
 πλή καὶ εἰς πλέα βεβαίωσιν βάζουν καὶ κοντάνα τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια /  
 δύο ἦτοιν 2/ ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιώνεται λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν ἂν ἴσως  
 εἰς κανέναν γκαί / ρὸν ποὺ νὰ θέλασιν θελήσουν νὰ χαρίσουν τὸ αὐτὸν πρᾶμα χῶρια  
 ἀπὸ τὰ ἄλλα νὰ γίνεται ἡ ὁξοδο / ὅλη ἀνάμεσαν τῶν νοικοκυρῶν καὶ τῶν κοπιαστά-  
 δων.

/ — Ἰωάννης ἱερὲς Ἀναπλώτης μάρτυρας —

/ — Δημήτρης Κυνηγὸς μάρτυρας

/ — παπᾶ Νικόλαος Βλαχάκης στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθε —

/ — μισέρ Ντομένεγος Βέγιας βεβαιώνει ὡς ἄνωθεν ὑπὸ χειρὸς κάμου τοῦ ὑπο-  
 γράφοντος —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 767

### Προικοσύμφωνο

φ. 408<sup>r-v</sup> - 409<sup>r</sup>

/ + Ἐβγαλμένο Φ 444

/ Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ  
 τῆς ὑπερευλογημένης δεσ / ποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν.  
 1688/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 23/ εἰς τὸ σπῖτιν / [τ]οῦ μισέρ Θωμᾶ Καντζίμπα ἐδῶ  
 παρὼν ὁ αὐτὸς μισέρ Θωμᾶς ὁμάδιν μὲ τὴν συνβίαν του τὴν γκε / ρὰ Τζενεβρίνα,  
 παρὼν καὶ ἡ κερά Κατερίνα λεγομένη τῆς Ἀλεφούζαινας συνφωνία ὕπκνδρείας /  
 καὶ πρῶτον συνοικέσιον θέλου καὶ ποιοῦ τὰ παρόντα μέρην ὅπως σὺν Θεῷ ἁγίον  
 νὰ ἐπάρουν γαβρὸν οἱ ἄ / νωθεν μισέρ Θωμᾶς καὶ κερά [[Κατερι]] Τζενεβρίνα εἰς  
 τὴν θυγατέραν τος ὀνόματιν Κατερίνα τὸν υἱὸν / τῆς ἄνωθεν κερά Κατερίνας ὀνό-

ματιν Νικολός εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζειν / ἡ ἁγία καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν τῆς Ρώμας. Οὕτως θέλει καὶ ἡ ἄνωθεν κερὰ Κατερίνα τὴν θυγατέ / ρα τῶν ἄνωθεν εἰς γυναῖκα τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ εἰς νόμιμην καὶ εὐλογητικὴν καθὼς διακελεύου οἱ θεῖοι / καὶ ἱεροὶν νόμοιν τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ἐν μπρώτοις τάζουν οἱ ἄνωθεν / γονέοιν τῶν μπαιδιῶν τος γαμπροῦ καὶ νύφης τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐ / δικὴν τος, ἔπειτα εἰς ὄνομα προίκας τάζειν ὁ μισέρ Θωμᾶς καὶ ἡ κερὰν Γζενεβρίνα τῆς κόρης τος πρῶ / τον καὶ ἀρχὴν μία εἰκόνα ἡ Ἀνάστασιν, ἕτερην εἰκόνα τῆς κυρίας Θεοτόκου με τὸν Σὰν Σορόκον, ἔτε / ρην εἰκόνα τὸν ἅγιον Γεώργιον. Ἐπειτα τὰ σπῖτια ποὺ ἔχουν ἐδῶ στὸ Νέο Χωρίον ἀπὸ τῆς μάνας τῆς / μεσόσπιτον καὶ ξώσπιτον καὶ μαγεργεῖο καὶ με τὴν αὐλὴν τος ἀπὸ τὴν σήμερον με κασέλες τρεῖς οἱ δύο μεγά / λες καὶ ἡ μία μικρὴ καὶ ἕτερον κασελετάκι μικρόν, ἔτι τιλάρι ἓνα γεμάτον μαλλὶ καὶ μαζελαρομά / νες τέσσερις, σεντόνια ζευγάρια τέσσερα κεντητά, κουρτοῦνες τρεῖς οἱ δύο ἀσπρονκέντητες / καὶ ἡ μία μαύρην κεντητὴν βαριές, μαζελαροντύματα ζευγάρια τέσσεραν κεντητά, πα / πλώματα δύο τὸ ἓνα λινομέταξον καὶ τὸ ἄλλο πολίτικον, ἔτιν μπουστοπράτζολα ζευγάρια / τέσσερα τὸ ἓνα ταγιάδα καὶ τὰ ἄλλα μπλέχτινα με τὰ ταγιάδα μπρατζόλια καὶ τὰ τρίτα / ὀξειὰ τζαῖτουνένα με τὰ χρουσαῖν κλαδιὰ καὶ τὸ τέταρτον μπράσινα χουρσόφαντα με τὰ μπλέ / κτινα μπρατζόλια / με μαγέτες / ἀσημένιες / ἑννιά /, στομαχικοὺς τέσσερις οἱ δύο μπροκάδοι καὶ ὁ ἓνας καναβατζέτος καὶ ὁ ἄλλος τζα / ῖτουνένος, πουκάμισαν κεντητὰ βαριὰ ὅλα πέντε, σπαλέτα πέντε κεντητά, μπόλιες / πέντε κεντητὲς ποδιές τρεῖς καὶ τραβέρις τέσσερις, κάρτζες ροζιές ζευγάρια τρία / τὸ ἓνα με τὰ πλεκτὰ τὰ τρία καινούριες καὶ τὰ δύο με τὰ μπλεκτὰ καὶ αὐτές, ἔτιν σούφραν χρυ / σὴν μία καὶ σκούφια χρυσὴν μία, ἔτιν καμουχὰ κόκκινο βενέτικος καὶ ποδιὰ μπουκα / σένη με τὰ φοινίκια καὶ ἄλλη ποδιὰ τουλοπανόπανο τῆς καμιζόλας, ἔτιν καὶ χαρχάλι ἓνα καὶ / φακιόλι βαρὺν με μαργαριτάριν ἓνα καὶ σχολαρίκια πολίτικα ζευγάρια ἓνα καὶ δακτυλί / δια μαλαματένια ἔξε τὰ τρία με ἄσπρες πέτρες καὶ τὰ δύο με τίς κόκκινες πέτρες καὶ / τὸ ἓνα βουλωτῆριν, ἀκόμην καὶ ἀλυσίδα τοῦ βουκλωμάτου ἀσημέννη με τὴν ἀργυρὴ βελόνα καὶ βελό / να τῆς κεφαλῆς ἀσημένια μία καὶ βελονοθήκη ἀσημένια μία, ἔτιν μαντήλια τῆς τάβλας δύο καὶ πετζέτες ντουζίνες δύο, πιάτα ντουζίνες δύο, καντηλοβάσταγα ζευγάρια ἓνα καὶ λύ / χνο τῆς βίδας ἓνα καὶ ἓνα τραπέζιν καστελλοριζώτικον / καὶ κατρέφτες / δύο βενέτικοι /, χαρανιὰ ντέντζερα δύο τὸ ἓνα μικρόν καὶ / τὸ ἄλλο πλιὸ μεγάλο καὶ ἓνα τηγάνι καὶ ἀπὸ πᾶσαν μασαρία ποὺ νὰ χρειάζεται μία νοικοκυρὰν κατὰ / τὴν κοντετζιὸν τῆς, ἀκόμη τὸ ἀμπέλι στοῦ Κορδολαίμου ἀπὸ τῆς μάνας τῆς σκαθὼς τῆς τῶδωκαν καὶ α / ὑτινῆς ἡ μάνα τῆς καὶ ἀδελφός τῆς με τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ τὸ τρῶσιν οἱ γονοὶν καὶ

ἡ θυγατέραν / τος μαζὶν ἕως φόρου ζωῆς τῆς κεράν Τζενεβρίνας καὶ τοῦ μισέρ  
 Θωμά καὶ ἀποθανώντας τος ὅλο ἐδικόν της. Ἀκόμη / δίνου της καὶ εἰς τὸ Ἀπάνω  
 Σανκρί στοῦ Φωναλᾶ στήν ἀγίαν Παρασκευὴν μία κοπριά τὴν ἔχουσιν ἀπὸ / Ψαρο-  
 γιαννοῦς τὴν ὁποία τὴν ἔχουσιν μετὰ τὸ μισέρ Ντομένεο τὸ Βέγια καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον  
 ἡ πάρτην τος ἐδι[κὴ της]. / Ἀκόμη δίνουν της καὶ ἓνα κομμάτιν χωράφιν εἰς τὸ  
 Πολίχνι στοῦ Μολημόντζα ἀγορὰ τοῦ κυροῦν της βάνει [ ] / πινάκια δέκα φασο-  
 λοχώραφον ἀπὸ τὴν σήμερον, ἀκόμη στὶς Ἀμμουδάδρες στὸ Πολίχνι μ[ ] / πάρ-  
 την χωράφιν τῷχειν ὁ κύρης της ἀγορὰ ἀπὸ τοῦ Ψαρόγιαννη τὸν σύμπλιο τοῦ Μαρ-  
 γαρίτην [ ] / Ἰωάννη Τζικνιᾶ ἐλεύθερον ἀπὸ τὴν σήμερον ἀκόμα τάζει της καὶ  
 τὸ χωράφιν ποὺ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τ[ὴν] Κα[τε] / ρίνα θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Χρυσῆν  
 Σπανιόλου τὸ σύνμπλιο τῆς Μπελλαρόζας καὶ Ἀλεξαντρίας Χωμα / τσανοῦ μετὰ τὴν  
 κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ τὸ τρώσιν μαζὶν ἕως τὴν ζωὴν τοῦ μισέρ Θωμά καὶ τῆς  
 συνβίας του / καὶ ἀποθανώντας τος ὅλο ἐδικόν της καὶ ἂν ἴσως καὶ ἤθελεν κάμει ὁ  
 μισέρ Θωμάς ὁξοδὸν εἰς τὸ αὐτὸν / πρᾶμα διὰ νὰ τὸ ἀναστήσῃ καλύτερον ἢ νὰ  
 βγάλῃ παράβγαλμα νὰ τοῦ ἀβουθᾶ καὶ ἡ θυγατέραν του / ὅλα τὰ μισὰν σὰν καλὰ  
 θὲ νὰ τρώγῃ τὸ μισὸν της ξεκαθαρινώντας ὅτι ἂν ἴσως καὶ ἤθελε τὸ κάνει ὁ / μισέρ  
 Θωμάς τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ παίρῃ τὸ μισὸν του ὡσὰν κουτουβερνάρης καὶ τὸ ἄλλο  
 μισὸν νὰ τὸ μοι / ρᾶζου πάλι εἰς τὴ μέσην τος νὰ παίρῃ πάλι πᾶσαν εἰς τὸ ἑμισὸν  
 του εἰ δὲ πάλι καὶ κάμει τὸν ἄλλος ξένος [τὴν] / μπάρτην ποὺ ἀγγίζει τοῦ χωρα-  
 φιοῦ νὰ τὴ μοιράζου πάλι οἱ γονοὶ μετὰ τὴν θυγατέραν. Ἀκόμα τάζου[ν] / της καὶ  
 πρόβατα δέκα πέντε νὰ γροικοῦται τὰ δέκα καματερά καὶ τὰ πέντε ἀρνάδια. Ἀκόμη /  
 καὶ ἓνα κρασοβοῦτζιν, ἀκόμα τάζει της καὶ τὸ ἀργαστήρι ὁποῦ ἔχειν ἐδῶν στὸ Νέο  
 Χωρίον τὸν σύν / πλιον τοῦ ἀργαστηρίου τῆς ἀγίας Παρασκευῆς καὶ τοῦ ἰδίου μισέρ  
 Θωμά τοῦ ἄλλονοῦν του ἀργα / στηρίου τὸ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τὸ μισέρ Μαρκάκη  
 Γιράρδην τὸ ὁποῖο εἶναι μεσόσπιτον καὶ ξώσπιτον ἢ / γου δύο τὸ ὁποῖον ἀργα-  
 στήριν τὸ ἄνωθεν τὸ ἐφύλαγεν ὁ μισέρ Θωμάς διὰ ἓνα τοῦ παιδὶν ἀ / σερνικὸν / νὰ  
 τοῦ τὸ / δώσῃν / μὰ διὰ χάριν τῆς κόρης του τῆς τὸ ντάζειν ἀπὸ τὴν σήμερον  
 πλὴ τῆς κάνει καὶ / τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ὅτιν ἂν ἤθεν τύχειν εἰς κανέναν γκαιρὸν  
 καὶ νὰ πουλιέται τὸ ἄλλο ἀργα / στήριν τῆς ἀγίας Παρασκευῆς νὰ μὴν γυρέψῃ νὰ  
 τὸ πάρῃ ἡ θυγατέραν του ἢ ὁ γαμπρός του / πινομένη πὼς εἶναι κολληταράνοι  
 ἀλλὰ νὰ τὸ ἀγοράζῃ ὁ αὐτὸς μισέρ Θωμάς ἢ τὰ ἀσερνι / κά του παιδία μάλιστα νὰ  
 φαίνονται πὼς τὸ ἀγοράζου ἡ ἄνωθεν κερά Κατερίνα ὡσὰν κολλητα / ράνισσαν  
 μὰ νὰ τὸ παίρῃ διὰ πινομένη τῶν ἀδελφιῶν της τῶν ἀσερνικῶν περὸν νὰ τῆς δώ-  
 / νουν τὴν ἀγοράν του ὅσον πάγειν. = Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος τάζειν καὶ ἡ κερά  
 Κατερίνα τοῦ / υἱοῦν της πρῶτον τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυ-  
 ρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν της, ἔπειτα εἰς προῖκα / ἀρχὴν κρεββατοστρώσιν ἓνα

φουρνίδον με πάπλωμα καὶ μαζελάρια καὶ ἕτερα σεντό / νια ζευγάριν ἓνα μπουστο-  
μπράτζολα κόκκινα βελούδα φορεσιὰ μία καὶ μπόλι / ες γκεντητές ἔξε καὶ τραβέ-  
ρισες τέσσερις, φουστάνι με τὸν μπαστοποδόγυρον δί / μίτον σαντορνέκον ἓνα καὶ  
ἕτερον φουστάνι με τὸν μπαστοποδόγυρον ὅλα δύο, ταβλομάν / τηλο ἓνα καὶ πετζέ-  
τες δέκα καὶ κορμποπουκάμισαν γκεντητὰ δύο, κασέλα μία / καὶ ὅ,τιν ἄλλη μασαρία  
ὁποῦ μοῦ εὐρίσκεται καὶ ἔχων ὅλη ἐδικήν του. Ἀκόμη καὶ εἰσὲ μετρητὰ / ρεάλια  
πενήντα ἡγού νούμερο 50/ νὰ τοῦ δώσῃν τώριν ὁμπρὸς τὰ εἴκοσιν πέντε καὶ εἰς τὸ  
χρό / νο τὰ ἄλλα εἴκοσιν πέντε με τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην γράφουν οἱ ἄνωθεν γονέοι  
τῶν μαιδιῶν τος / τὰ ἄνωθεν πουργία ὅτιν εἰ μὲν καὶ οἰκονομήσῃν ἀφέντης ὁ Θεὸς  
καὶ κάμου παιδία ἐκ τῆς σαρκός / τος νὰ τὰ δώνουν καὶ αὐτοῖν τῶν μαιδιῶν τος,  
εἰ δὲν ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ κάμῃ καὶ ἀποθάνου ἄκληροι νὰ / στρέφονται εἰς τοὺς  
πλέα πρόξιμους ἐδικούς κατὰ τὴν μπαλαιὰν συνήθεια τοῦ τόπου μας ξεκα / θαιρ-  
νώντας ὁ μισὲρ Θωμᾶ καὶ ἡ συμβία του ὅτιν σὲ ὅ,τιν ἐτάξασιν τῆς κόρης τος νὰ  
μὴν ἡμπορῇν / μήτε νὰ πουλήσῃν μήτε νὰ χαρίσῃν μήτε διὰ τὴν ψυχὴν τῆς νὰ τὰ  
κάμῃ πάρεξ τριάντα / ρεάλια νὰ ἔχῃν τῆς ἐξουσίας τῆς νὰ τὰ κάμῃ διὰ τὴν ψυχὴν  
τῆς καὶ τὰ ἐξῆς. / Εἰς ὅλον τὸ παρὸν γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοι  
καὶ ἀνεπαμένοι καὶ ἔστερ / ξαν τὸ παρὸν προικοσύμφωνον καὶ εἰς βεβαίωσιν βά-  
ζουν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες.

/ — Ἐγὼ Νικολὸς Ἀναπλώτης καὶ ἡ μάνα μου βεβαιώνομε τὸ παρὸν πουργοχάρτι.

/ — Παντελέος Σουμμαρίπας μάρτυρας στὸ παρὸν —

/ — Νικολὸς Λουρδᾶς μαρτυρῶ στὰ ἄνωθεν —

/ — Ἐγὼ Θωμᾶς καὶ ἡ συμβία μου βεβαιώνομεν τὸ παρὸν προικοσύμφωνον καὶ  
μὴ ξεύροντας νὰ γράψω / μεν ἐβάλαμεν καὶ ἔγραψεν ὁ Νικολὸς Λουρδᾶς.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν.

## 768

### Παρτίκι

φ. 409<sup>r</sup>

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ τὸ μαστρὸ Γεώργη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 10  
εἰς τὸ σπίτιν κάμου τοῦ / ὑπογράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστησαν τὰ κάτωθεν δύο  
μέρη τὸ ἓν μέρος ὁ πανευλαβὲ / στατος παπᾶ κὺρ Γεώργης Νομικὸς τὸ δὲ ἕτερον  
μέρος ὁ μαστρὸ Γεώργιος Μαρτζέλος / ὁ ὁποῖος μαστρὸ Γεώργιος ἤθελεν ἀγορά-